

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

2014. tél
XVIII. évfolyam 4. szám

Gy. Szabó Béla: Sziülőföld

„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme
minden embernek.” (Tit 2,11)

Szeretett gyülekezet!

A *Hírlevél* szerkesztőinek (egyházi) új évi ajándékként fogadják szeretettel ezt az ádventi-karácsonyi számot. Mi is hálásak vagyunk azért a sok érdekes és tartalmas eseményért, ami a gyülekezet életében az elmúlt hónapokban történt, és amikről most hosszabb-rövidebb beszámolókat adunk közre. Mivel nem mindig vannak jelen az istentiszteleten, ritkábban esik szó a gyerekekről és a gyermekbibliakörről, ezért most két írás is szól erről a fontos szolgálatról. Örömünkre szolgál, hogy finn testvérgyülekezetünk lelkészének tollából bővebben értesülhetünk a finn egyházban és a herttoniemi gyülekezetben zajló eseményekről, az ő örömeikről és gondjaikról. Új rovattal is jelent-

kezünk: az *Ajánló*ban olyan könyvekre, filmekre, eseményekre szeretnénk felhívni a figyelmet, amelyekről úgy gondoljuk, hogy tartalmilag és művészileg színvonalas módon közelítenek meg a hittel is kapcsolatos kérdéseket. Végül reméljük, hogy az ádventhez kapcsolódó gondolatok és a sok előttünk álló ádventi és karácsonyi esemény, amelyről hírt adunk, hozzájárul majd ahhoz, hogy egy Istentől áldott várakozó, ádventi időszak után újra átélhessük az *Immanuel, velünk az Isten!* karácsonyi örömét.

A szerkesztőbizottság nevében:

GÁNC S TAMÁS,

BERNHARDT DÓRA ÉS ECSEDI KLÁRA

Tartalom

Hangoló	3	Kitekintő	18
Kiválasztott vagy!	3	Reformációi ünnep Bácsfalun	18
Beszélgetősarok	4	Üdvözllet Finnországból	19
Stafétaátadás a gyerekmunkában	4	Ajánló	21
Szabad-e bejönni ide betlehemmel?	7	Lélekiemelő	22
Egy koncert margójára	8	Kelenföldi mese	22
Montázs	10	Nézzetek fel!	23
Életutak tanúságtétele	10	Egy hajóban evezünk	25
Egy fenntartható közösség ünnepe	11	Gyülekezeti stratégia	26
Béketeremtők	13	Hírek, események	28
„Pista bácsi – Gyurka bácsi ifjúsága” találkozó	14	Fontos gyülekezeti ügyeink	29
GYBK, mert szeretem!	14	Hivatali rend, telefonszámok	31
A torinói halotti lepel titkai	16	Istentiszteleti rend	32

Kiválasztott vagy!

Egy felvidéki igaz történet szerint egyszer az egyik falu igazgatótanácsa azt a rendeletet adta ki közvetlenül karácsony előtt, hogy egyetlen fenyőfát sem lehet kivágni.

Az erdőmérnök kedves ember volt, így addig kilincselte az illetékeseknél, amíg három kis fa kivágását mégiscsak engedélyezték: egyet az iskolának, hogy a gyermekeknek mégiscsak legyen igazi karácsonyuk, egyet saját magának, és egyet az erdőpásztornak, Istenes Andrásnak.

Istenes András azonban egyáltalán nem volt boldog. Rászakadt a szomorú érzés, hogy a faluban nem lesz karácsonyfán égő gyertya, papírlánc, fenyőágon csillagszóró, aranydió, aranyhaj. Nem száll ima a fák alól, s később, Vízkeresztkor, ha a fa elszárad, s túllevelei szertehullnak, nem lesz mit parázsra dobni, hogy sercegeve illatozzék.

Ezek a gondolatok jártak a fejében, miközben kivágta a három kis fácskát és elindult azokkal hazafelé.

Útközben többen is megállították, ki irigykedve, ki szomorúan, hogy lám, nekik, az Istenes családnak mégiscsak kirendelte az Úr. András megszánta őket, és mindenkinek, akivel csak

találkozott, egy-egy kis gallyacskát lemetszett az amúgy is kicsiny fáról. Mire hazaért, éppen csak a fa teteje maradt meg. Ám miközben szétosztogatta a fenyőgallyakat, teljesen felvidult, és családjához már azzal a boldog tudattal lépett be, hogy az Úr kiválasztotta őt arra, hogy abban az esztendőben „ő legyen a karácsony”.

A karácsony erről (is) szól: örömet szerezni másnak, átadni a bennünk lakozó szereteten keresztül azt a drága üzenetet, hogy mi azért tudunk szeretni, mert eljött ebbe a világba Valaki, aki már előbb szeretett minket.

János apostol arra biztatta gyülekezetét – és hiszem, hogy több mint 2000 év távlatából az Isten erre biztatja kelenföldi gyülekezetét is –, hogy „*ne szóval szeressünk, ne is nyelvvvel, hanem cselekedetekkel és valóságosan*”. (1Jn 3,18) Talán az Isten éppen téged akar kiválasztani arra, hogy ebben az esztendőben te légy valakinek a „Karácsonya”. Az Isten szeretetéből élhetünk, az Ő kegyelme, szeretetének jele, hogy ünnepelhetünk, és ez a szeretet tanít arra, hogy mi is szeressünk, és „ne csak így, decemberben”.

BLÁZY ÁRPÁDNÉ

Stafétaátadás a gyermekmunkában

Beszélgetés Ittzés Szilviával

Nem biztos, hogy mindenki tudja, hogy a vasárnap délelőtti istentisztelet létszáma mindig úgy húsz fővel több, mint ami látszik a templomban! Hiszen az alsorsori gyerekbibliakörben éneklő, tanuló és játszó gyerekek és felnőttek is az istentiszteletre jöttek – a maguk módján. Így van ez ma is, és így volt ez évtizedeken át. Ittzés Szilvia húsz éve tart gyerekbibliakört a gyerekeknek és énekel velük. Őt kérdeztük élményeiről, tapasztalatairól.

– Kedves Szilvi, talán még nem vagy nosztalgizáló öreg néni, mégis, húsz év nagy idő! Hogyan kezdődött a munka?

– Amikor a most 21 éves lányunk, Eszter lett totyogós, összefogtunk néhányan, kismamák, hogy felfrissítsük az akkori gyermekmunkát. Egymás gyerekeinek kezdtünk el gyerekbibliakört tartani, hogy néha mi is el tudjunk menni istentiszteletre. Ez ennyire egyszerű: az hajtott minket, Missura Májót és Hannit, Bence Jutkát, Pozsgai Olgit, később Harmati Cilit, Réthelyi Orsit, hogy mi is szeretnénk templomba járni, ahogyan azelőtt tehattük, de gyermekekkel ez szinte lehetetlen lett. Később csatlakoztak hozzánk fiatal lányok is, akikkel örömmel osztottuk meg tapasztalatainkat, és akiket jó volt látni a munkában, mint pl. Inotai Dóri, Mády Tubi vagy Fehér Gabi, de az alapcsapatot a családanyák

adták. Ehhez talán az is hozzájárult, hogy kismamaklubba is együtt jártunk egykori lelkészünk felesége, Cserhádi Márta vezetésével, aki ragaszkodott hozzá, hogy ne a pelenkázásról beszélgessünk (csak), hanem a Bibliáról. Engem ezek az évek valahogy nagyon hosszú távra feltöltöttek, és úgy éreztem, jut másnak is abból, amit a kismamaklubos bibliaórákból kaptam. Talán ez vitt a gyerekbibliakör felé, és ez tartott ott – együtt szolgáltunk.

– Ez tehát az előtörténete a máig erősen és elkötelezetten működő gyerekbibliakör-vezető csapatnak?

– Gyerekbibliakör mindig is volt Kelenföldön, az istentisztelet alatti gyerekfoglalkozásnak komoly hagyománya van. Biztosan azért is találtam természetesnek ezt a „munkát”, mert én is ebbe nőttem bele. Bencze Ági néni és Missura Mária néni tanított minket, amikor gyerekek voltunk, és Ági néni

– ahogyan szokása volt – azonnal be is fogott, mihelyst már kicsit is alkalmasnak talált. Vagyis először elsőéves egyetemistaként kezdtem el tanítani a gyerekeket. Meg kell még említenem Martos Kati nénit, Zomboryné Rózsát, Gaál Zsuzsát és Abaffy Zoltánt is mint elődöket, akikkel együtt is dolgoztunk már anyukaként. Tehát fontos látni, hogy az ilyen szolgálatok és munkák nem csak úgy lesznek, hanem egy hosszú történetbe ágyazódnak bele. Ez felelősséget jelent, mert amit most csinálunk vagy nem csinálunk, az is helyet kap a folyamatban és következményei lesznek később.

– **De hát nemcsak belenőtöttél ebbe a munkába, hanem benne is maradtál. Ehhez nyilván kellett a jó, pozitív élmények.**

– Igen, ezen sokszor gondolkodtam, hogy mitől is volt ez annyira jó. A kezdeti kis létszám hamar megnőtt, máig három csoportban tartjuk a foglalkozásokat, előtte pedig fél órát közösen éneklünk. De nem csak a gyerekek száma nőtt meg, hanem a vezetőké is, pl. Zacher Edina társunk is sok éve részt vesz a munkában és koordinálja a fiatal vezetőket, de néhány éve csatlakozott György Zsuzsa is. Ez azt jelenti, hogy senkinek sem erőn felüli terhelés, hiszen általában havi egy vasárnapot vállal mindenki. Igaz, éveken át, egészen tavalyig én tartottam az éneklést, ami heti szolgálatot jelentett, de én inkább úgy éreztem magam, mint vala-

mi „gyerekek-kántora”, és ez nagy élmény volt! Nem csak eltöltöttük az időt valahogy, hanem vezettem a gyerekeket, tanítottam őket. Rengeteget tanultam én is azzal, hogy felkutattam más felekezetek gyerekeinekeit, kigondoltam, mi passzol az egyházi évhez, mit hogyan lehetne befogadhatóvá tenni. És persze sokat viccelődünk, eljátszottuk az énekeket, átírtuk őket sokszor. Amolyan közös énekkincsünk alakult ki így, aminek erős volt a közösségépítő hatása.

– **Ez az éneklés volt tehát az, ami ott tartott?**

– Nem csak ez. Közös élményünk volt, vezetőknak, hogy mennyit tanulunk azzal, hogy tanítottunk – de ezt mindenki tudja, aki valaha tanított! Akármelyik korcsoportba is voltam beosztva, mindig felfedeztem valami újat abban a történetben, amiből fel kellett készülnöm. Hihetetlen volt újra és újra rácsodálkoznom, hogy mennyi mindent kell még megtanulnom a Bibliából! És ehhez a gyerekek vezettek. Mindegy, hogy óvodások vagy kisiskolások, a történetet vagy gondolatot minden alkalmmal újra át kellett gondolni, és megfoghatóvá tenni a gyerekeknek. Próbáltam kerülni a feladatlapokat, kész anyagokat, mert úgy éreztem, hogy azoknak inkább a hittanórákon van a helyük, és fontos volt tisztázni, hogy a gybk nem iskola. Inkább a mesélés, eljátszás, továbbgondolás módszereit alkalmaztam, leginkább

azért, mert így nekem is érdekesebb volt minden. De ahhoz magát a történetet nagyon kellett ismerni!

– **Van tehát maga a bibliai tartalom, amitől jó volt. De szavaidból úgy érzem, hogy ez még nem minden, ugye?**

– Igen, a tartalom csak az egyik oldala. A másik, hogy fantasztikus élmény számomra, ahogy láttam a gyülekezet gyerekeit felnőni. Láttam Harmati Dórit hétről hétre, évről évre, ahogyan csöndes, visszahúzódó kislányból cserfes, csillogó szemű nagylány lett. Emlékszem a most már felnőtt Formanek Peti vicceire, Szilágyi Szabi okos bemondásaira, és azóta is, a kicsi Joób Janáig és Benyó Gerdáig bezárólag óriási gazdagság nekem a sok közös élmény, az út, amit végigjártam a gyerekekkel. Ez a fajta hosszú távú közös szolgálat úgy köti az embert egy gyülekezethez, mint kevés más, mert érzed, amint együtt növekszel velük.

– **Hol vannak ezek a gyerekek ma?**

– Ez a kérdés fontos is nekem, meg nem is. Fontos, persze, mert jó esetben itt maradnak a fiatalok kamaszként, ha van egy hiteles személy, aki itt tartja őket, és végigkíséri őket a felnőtté válás útján. De annyiból meg nem szoktam ezen morfondírozni, mert tudom, hogy a gyerekeknek megmutattuk, felkínáltuk Isten igéjét és a jó hangulatú közösséget, és ez az élmény most már az övék. Én bízom benne, hogy ha nem is itt, Kelenföldön, de

egyszer majd ott, ahol éppen vannak, amikor maguk is családot alapítanak, megszólal bennük, hogy amit annak idején kaptak, azt meg akarják mutatni a gyerekeiknek is. És akkor elviszik majd őket valahova gyerekbibliakörbe, vagy elmennek maguk gybk-t tartani.

– **Én úgy látom, hogy sok fiatal is részt vesz a gyermekmunkában.**

– Igen, ez a legszebb az egészben. Hogy saját nagylányaink – Harmati Dóri, Szilágyi Orsi, Ittész Eszter és Aliz –, akik nemrég még ott ültek az alagsori asztal körül és énekelték, hogy „Kis házad, földi életed, ha te nem sziklára építed...”, most már maguk készülnek fel a történetekből, és vadossák a színeznivalókat, és olvadoznak az aranyos kis ovisoktól.

– **No, és hogyan tovább?**

– Érdekes, hogy úgy egy éve kezdtem érezni, hogy talán nem fogok örökre gybk-t vezetni. Most, hogy a legkisebb fiunk jövőre fog konfirmálkodni, most érzem azt – több társammal együtt –, hogy ezt az utat lassan le kell zárni. És akármilyen szép is volt, azt is érzem, hogy néha már kicsit sok, és hogy talán más feladatok várnak rám a gyülekezetben. A szolgálatot át szeretnék adni másnak, reményeink szerint a fiatal szülőknak, már csak azért is, hogy ők is megtapasztalhassák a gazdagodást! Másnak is új értelmet kapjon a gyerekeken keresztül a Biblia szava, izgalma. Más is felfedezhesse a gyülekezethez tartozásnak, a gyülekezeti

közösségnek ezt a fajta varázsát és óvó melegét.

– Kívánom, hogy még sokan rá-találhassanak erre az útra, és hogy

még sok évtizedig legyen hova lemenni a gyülekezet gyerekeinek vasárnaponként!

-HL-

Szabad-e bejönni ide betlehemmel?

A Kaláka együttes karácsonyi hangversenye a kelenföldi evangélikus templomban

2014. december 23. 16 óra

Az együttes tagjai:

Becze Gábor, Gryllus Dániel, Major Gábor, Radványi Balázs

„Mikor a betlehemesek karácsonykor házról házra járnak, üdvözlő versük végén ezt kérdezik: Szabad-e bejönni ide betlehemmel? A Kaláka együttes karácsonyi hangversenyének kerete ez a betlehemes játék. A műsorban elhangzanak magyar és más nemzetiségű karácsonyi népdalok, régi egyházi énekek, karácsonyi versekre írott Kaláka-dalok.

1987-ben jelent meg ez a Kaláka-lemez. Azóta járunk mi is adventkor „házról házra”, templomról templomra, iskoláról iskolára, színházról színházra ezekkel a dalokkal. Minden évben néhány napot határainkon túli magyarlakta vidéken töltünk, így az eddigi kb. ötszáz karácsonyi előadás harmada Erdélyben, a Partiumban, Kárpátalján, Vajdaságban, Felvidéken, Burgenlandban, Szlovéniában, a horvátországi Baranyában és Csángóföldön volt. Koncertezünk adventkor Bécsben, Bukarestben, Szarajevóban és Zág-rábban is ezzel az összeállítással.”

Igei köszöntőt mond Gáncs Tamás igazgató lelkész

Egy koncert margójára

Gryllus Dánielt kérdeztük

– Nagy örömünkre szolgál, hogy december 23-án itt, a kelenföldi evangélikus gyülekezetben és szép templomunkban üdvözölhetjük Önt és a Kaláka együttest. Járt már más-kor is gyülekezetünkben?

– Igen, jártam többször is, egyszer egy beszélgetős est volt, egyszer talán Pál apostol koncert, de bevallom, nem emlékszem pontosan, rég volt...

– Mint sok más műsorukat, bizonyára a „Szabad-e bejönni Betlehembe?” címűt is több százszor játszották már. Nem válnak egy idő után unalmassá a dalok? Mit tesz, mit tehet a művész azért, hogy az ezredik előadás is „friss” élmény legyen mind a maga, mind a közönség számára?

– Hadd kezdjem egy kis pontosítással, a címben nem Betlehembe, hanem betlehemmel szó van, hisz nem a városba megyünk, mint „akkor” a pásztorok, hanem házról házra járunk, mint betlehemesek, és hozzuk magunkkal a betlehemet. A mi betlehemünk templomocská vesszőből fonva, de van, aki egy kis istállót formázó házikót hoz, van, aki kivágja papírból, szóval sokféle betlehem van. A mi eredeti betlehe-

münk is istállócska volt, amikor 1988-ban bemutattuk az előadást, de sajnos ezt egyszer egy szarajevói koncert után ellopták mindenünkkel együtt. A hangszerünket, a buszt sikerült visszavásárolnunk a rablóktól, de a betlehemünknek nyoma veszett. Igen, már több mint huszonöt éve énekeljük adventkor

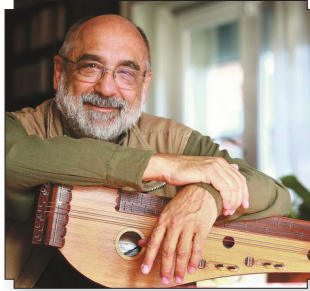
ezt a műsort, a kb. öthatszáz koncert jó részét határainkon túli magyar közösségek előtt énekeljük. Hogy nem „kopik el” az előadás, az azért van, mert szeretjük énekelni, jó, szép dalok, a közönség mindig

örül. De ez persze így van akkor is, amikor Kosztolányi, Szabó Lőrinc vagy más költő verseit énekeljük. A nemes anyagok mindig frissen tartják az előadót. Ha unánk, sokkal fárasztóbb lenne, nem is lehetne úgy muzsikálni.

– **Van-e, lehet-e az előadónak kedvenc dala, verse? Önnek van ilyen?**

– Sok van. Ami most eszembe jutott, Kányádi Sándor: Isten háta mögött című verse. Majd a koncerten kiderül, hogy miért.

– **Mit jelent az Ön számára az advent és a karácsony? Van-e külö-**

nösen kedves adventi, karácsonyi emléke?

– Többnyire rengeteg koncertet, de aztán az ünnep az nekünk is ugyanúgy ünnep, családotul, énekelve, ajándékokkal, vidám vacsorával. Talán a legérdekesebb gyerekkori karácsonyunk az volt, mikor tatarozták a házunkat és a Mátrában töltöttük egy kis házikóban a családi karácsonyt.

– Ön szerint mi az advent és karácsony legfőbb üzenete a XXI. századi ember számára?

– Mindig van lehetőség az újra-kezdésre. Jézus megszületik, szinte

úgy érezzük, mintha minden évben „újra” megszületne bennünk, ahogy minden évben „újra” meghal értünk. Ezért tudjuk őszintén megélni az ünnepet.

– Nagyon köszönjük, hogy eljönnek hozzánk, és hogy időt szakított kérdéseink megválaszolására!

Áldott karácsonyt, sok erőt és örömet kívánunk Önnek és családjának az új évben – Isten adja, hogy még sokáig megörvendeztethessenek bennünket dalaikkal!

Az interjút készítette:

BERNHARDT DÓRA

Ádventi sorozat 2014

MEGHÍVÓ

A KIRÁLYOK KIRÁLYA JÖN

(Jel 19,16)

december 3.: ...hogy bizonyosságot tegyen az igazságról
(Jn 18,37)

december 10.: ...hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet
(Lk 19,10)

december 17.: ...hogy szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért
(Mk 10,45)

Szeker Éva
rákoskeresztúri lelkész

Vető István
cinkotai lelkész

Selmeczi Lajos
monori lelkész

Kezdés szerdánként 18.00 óra

Helyszín a kelenföldi evangélikus gyülekezet tanácsterme (Budapest XI., Bocskai út 10.)

Életutak tanúságtétele

Az EBBE és gyülekezetünk közös alkalma október 9-én

Az együttlét bevezetéseként Blázy Árpád az Útmutató egyik napi igéje alapján tartott rövid áhítatot.

Cseri Kálmán megköszönte azt a figyelmeztetést, amit Szeverényi János a köszöntésben említett: Veszélyes üzem az ilyen tanúságtétel, könnyen abba a hibába eshetünk, hogy magunkat helyezük előtérbe.

Sok év után is megrendítő volt a vallomás: Világossá vált, hogy Jézus Krisztus golgotai kereszthalála és az én elrontott életem között közvetlen összefüggés van: Én hazudtam, loptam, káromkodtam – persze csak magamban, Jézus mindezt nem tette, de mindezt magára vállalta. Ez nagy felszabadulás volt. Ezt szerettem volna azután mindenkinek továbbadni.

A teológia elvégzése után egy kis falusi gyülekezetbe helyezték, majd felerült a fővárosba. Minden szolgálati helyén végső soron magát az Úr Jézust tekintette főnökének.

Elődje, Joó Sándor hirtelen halála után, egy évi nehéz időszak elteltével hívta meg őt a gyülekezet a szomszédból, ahol néhány évi segédlelkészi szolgálata alatt néhányszor már helyette

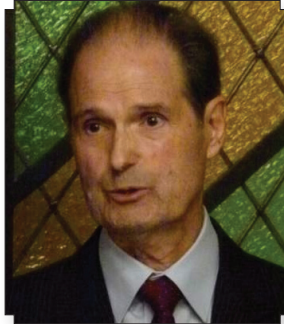
sított Pasaréten. Itt kiürült templom fogadta, és szinte azonnal nehéz lelki

gondozói esetekben is helyt kellett állnia. Isten megtanította, hogy miközben sokszor nála sokkal idősebb emberek keresték fel, és fogalma sem volt, mit kell tanácsolnia, aközben nagyon figyeljen arra, amit a másik ember mond, és ezzel párhuzamosan

magában imádkozzék. Ennek során eszébe jutott egy-egy ige, amit átadhatott, és az abban a helyzetben segítség lett a bajban lévő ember számára. Valahányszor kiesett ebből, és úgy gondolta, hogy ő maga is tudna segíteni, akkor ezt azonnal mindig csúfos bukás követte. Áldotta az Istent ezért is.

Elmondta, hogy később egy biatorbágyi csendes-héten úgy érezte, hogy belereflektoroztak a szívébe, ebből lett egy életgyónás, és egy más ember térhetett haza onnan. Nemsokára felesége is hasonlóan megújulva jöhetett vissza egy hasonló alkalomról.

Saját első elképzeléseiből semmi nem valósult meg. Megértette, hogy a gyülekezetet nem építeni kell, az épül,

mert élő szervezet. Viszont sok olyan dolog valóság lett, amit a gyülekezeti imaközösségek során helyezett Isten eléjük. Maga sem akarta elhinni, hogy majdnem 40 éven át hirdethette a Krisztus titkát a pasaréti református gyülekezetben. A sáfároktól egyedül az kívántatik meg a Biblia szerint, hogy hűségesek legyenek.

Már pasaréti lelkész volt, amikor abba a hibába esett, hogy mindent maga akart elvégezni, hiszen az ember maga csinálja a legjobban, ez ugyebár természetes. Egyre kevesebb idő maradt a prédikációkra készülésre. Kedves, szelíd felesége így figyelmeztette: Döntsd el, hogy vagy ne beszélj többet arról, hogy neked Isten igéje szent, vagy készülj fel rendesen! Ettől fogva minden héten az egész pénteki napot erre szánta, sok imádsággal, nem ő foglalkozott az igével, az

ige foglalkozott vele, és sok áldás volt ezen.

Hálásan emlékezett vissza arra, hogy lehetőséget kapott évente lelkészevangelizációk tartására is. Isten nagyon megáldotta ezt a szolgálatot is.

A hely miatt néhány olyan esetet is említett, amelyek az evangélikus testvérekkel való szeretetkapcsolat kialakulását segítették.

Nyugdíjba menetelére előre felkészült, hiszen ennek a bekövetkeztét előre lehetett tudni, ugyanúgy, ahogy az Úr Jézus eljövetelét is biztosan várjuk. Hálás Istennek, hogy 19 évvel ezelőtt diagnosztizált betegsége ellenére is még szolgálhat, pedig egyszer már majdnem véget ért a földi élete.

Az elhangzottak a http://youtu.be/FwKnFAK0QTs?list=UUq_w2qmeYVBw9ypOv6dd8xg címen az interneten is meghallgathatók.

ASZTALOS GYÖRGY

Egy fenntartható közösség ünnepe

2014. október 10–12. között *Egy hajóban evezünk* címmel került sor hagyományos őszi gyülekezeti hétvégénkre. A korábbi-tól némileg eltérő szerkezetű program számtalan megerősítő találkozássra, a gyülekezet sokféle rétegével való közösség megélésére adott alkalmat.

A péntek esti megnyitás alkalmával egy csésze tea mellett formálódott a gyülekezet beszélgető közössége, majd

dr. Kodácsy Tamás, a Magyarországi Református Egyház Ökogyülekezeti Mozgalmának programvezetője tartott felrázó, reflexióra kényszerítő előadást. *Milyen bárkát építsünk a világ végére* címmel a súlyosbodó környezeti helyzet, és ebből fakadó felelősségünk szélesebb körben ismert kérdései mellett kitért az éghajlatváltozás gazdasági összefüggéseire, az éghajlati igazságosság

újszerű megközelítésére. A tartalmas biblikus elemzések sorában hallhattuk, hogy a teljes Ószövetség vizsgálható a földműves és a pásztor életmód konfliktusaként is (ld. Káin és Ábel történetét). Élénk visszhangot keltett az utolsó időkre vonatkozó gondolat sor, hiszen feloldhatatlan ellentét feszül a között, hogy a teremtésvédelem jegyében óvni, menteni igyekszünk a ránk bízott mindenséget, ugyanakkor hitünk szerint minél előbbre várjuk Jézus Krisztus visszajövetelét, a jelen világ végét.

Szombaton az Úr-isten ajándékaént ragyogó őszi napsütésben indulhattunk a remekül szervezett hajókirándulásra. A közel száz résztvevő életkori skálája is több mint kilencven évet fogott át. A hajón a táj és a testvéri beszélgetések élvezete mellett bibliai kérdőívön gondolkodtunk, dióból kis hajók készültek és egy közös „vitorlán” is ott hagytuk a kezünk nyomát. Utunk alatt a tíz éve felszentelt szentendrei evangélikus templom izgalmas épületegyüttesében csendesedtünk el: Gáncs Tamás igazgatólelkész 1Kor 12 alapján a test egybekapcsolt tagjainak egymás iránti figyelméről szólt.

Az esti koncert a gyülekezet zenei együttese és hangszeres szólisták műsora mellett tudatosan a gyülekezetet hívta koráléneklésre. Az alternatív (kórus és gyülekezet váltakozásával énekelt) koráloknál kíséret nélkül is zengett a templom a gyülekezet énekétől. „Örülök, hogy eljöttök. Ma este átélhették a közös éneklés erejét – vasárnap se szégyelljék majd!”, hangzott a felhívás Bence Gábor kántortól. A gyülekezeti tagságra nevelés a következő három év egyik stratégiai súlypontja gyülekezetünkben – ezen a napon átélhettük, hogy tág ölelésű közösség, ismeret és öröm egyszerre lehet a miénk.

Vasárnap közös istentiszteleten ünnepelt a gyülekezet népe. Az igehirdető, Krámer György országosiroda-igazgató lendületes, őszinte hangú szolgálatában irányt mutatott: ha felismerjük a másokban is a megszólítottat, felmérhetetlen változások indulhatnak el egyéni, gyülekezeti, közegyházi életünkben. Az úrvacsorai közösség után még asztalközösségben is együtt lehettünk Köszönet a szervezés munkájában fáradóknak, a fenntartható, minden tagjában összekapcsolódó közösség örömét megélni kívánó kicsiknek és nagyoknak.

PAP KINGA MARJATTA

Béketeremtők

Október 16-án különleges alkalom helyszíne volt gyülekezeti termünk. „Az út, amit a sors kijelölt nekünk – Kelenföldi beszélgetés” címmel egy film levetítése után a film szereplőivel beszélgethettek a jelenlévők. A dokumentumfilmet Al Ghaoui Hesna külpolitikai újságíró készítette, és ez év márciusában a „Bábel – Hesnával a világ” sorozat részeként, „A gyilkosok is áldozatok” címmel vetítette a Magyar Televízió.

A film izraeli és palesztin szülőkről szól, akik mindannyian a háború következtében veszítették el gyermeküket, de rádöbbenek, hogy a bosszú és a gyűlölet az elvesztett hozzátartozót visszaadni nem képes, viszont további vérontáshoz vezet, ami újabb gyermekek halálát jelentheti. Ezek a szülők hozták létre a Parents Circle nevű (azóta UNESCO-díjas) szervezetet, melynek célja a béke előmozdítása személyes kapcsolatokon keresztül.

Október 16-án a film rövidített változatának levetítése után ennek a mozgalomnak két meghatározó személyiségével, Rami Elhanannal és Bassam Araminnal találkozhattunk, nekik tehattunk fel kérdéseket. Nehéz szavakkal visszaadni azt, ami ennek a két embernek – édesapának – a személyiségéből, kettőjük kapcsolatából, mély barátságából sugárzik. Mindketten a kislányukat veszítették el, tizennégy, illetve tízéves

korukban, és most együtt járnak nem csak Izraelt és Palesztinát, hanem az egész világot, bizonyosságát adva annak, hogy ha a népeiket elválasztó, egyszerre fizikai és kulturális, történelmi falat ledönteni nem tudják is, egymás megismerése és megértése, és a béke iránti vágy képes abban repedéseket ütni.

Azt hiszem, akik jelen voltunk ezen az estén, nem fogjuk elfelejteni Ramit és Bassamot (mint kiderült, Rami édesapja Kisvárdán született), és mélyebb értelmet nyert számunkra a Rami által is idézett jézusi kijelentés: „Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.” (Máté evangéliuma 5, 9)

Köszönjük Bedecs Rékának, hogy létrejöhetett ez a találkozás. A kelenföldi alkalmon készült felvétel megtekinthető a <http://evangelikus.hu/az-ut-amit-sors-kijelolt-nekunk> weboldalon.

BERNHARDT DÓRA

„Pista bácsi – Gyurka bácsi ifjúsága” találkozó

Huszzonegyen találkoztunk szeptember 28-án Bagolyirtáson, a Názáret templomban:

Schermann Ákos, Reuss Zsófi (Móró), Reuss Piri (Schön), Zimmermann Péter és Hédi, Sulyok Zoltán és Nóra, Sulyok András, a felesége és Attila, Kotsis Domokos és Márti, Némethy Zoltán és Hanna (Uzoni), Korompay Zsuzsa (Eastland), Hullán Lehel és Piroska, Remete László, Remete Gabi (Köröshegyi), Thurnay Béla és Buba. Hét autó jött fel, öten jöttek busszal, visszafelé mindenkit el tudtunk osztani az autókba.

Nagyon szép a templom és a vele összeépült üdülő. A gondnok nagyon kedves volt és örült nekünk. Az istentiszteleten én szolgáltam, az énekeket CD-lemezről kórusfelvételek kísérték, köszönet érte Ákosnak. A persely igen tisztes-séges volt.

A templomban és az üdülőházban elég hideg volt, ezért az asztalokat kivittük a templom elé a napra. Így egyházas piknik keretében beszélgettünk, hozott svéd

asztalról kínálva egymást. Buba a konyhában készített teát. Én felolvastam a kézzel írt táborigény napját. (Az egésztest rövidesen közreadjuk, hogy lehessen róla beszélgetni november 22-én, szombaton 17 órakor.)

Akik tudtak tovább maradni, azok kerestek az erdőben egy szép részt, ahol a tábor benőtt helyén nosztalgiztunk egy kicsit.

Nagyon jókat beszélgettünk és örültünk egymásnak, meg a szép őszi napsütéses Mátrának. Szándékunk, hogy jövőre megismételjük ezt a találkozót. Erre majd próbáljatok többen felbuzdulni!

THURNAY BÉLA

GYBK, mert szeretem!

Vasárnaponként, az istentisztelet alatt a gyülekezeti termet a gyerekek veszik birtokukba, az óvodásoktól az általá-

nos iskolásokig. Közös éneklés, beszélgetések, korosztályok szerinti foglalkozás. Megkérdeztem: Mit gondolnak

ezeokról az alkalmakról a vezető? És mit a gyerekek?

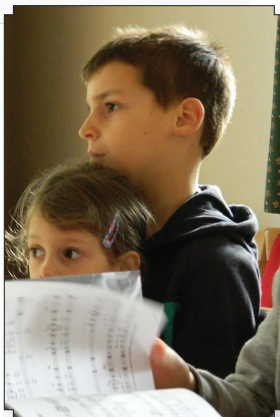
Mik az élményeid a gybk-ról?

Ittzés Alíz: „Konkrét dologra nem emlékszem, csak apróságok jutnak az eszembe. Mint például, amikor az egyik kislány nekem adta a rajzát, vagy felemlgették az előző alkalmat, ami tetszett nekik. Az ilyenek miatt jó és érdemes csinálni.”

Ittzés Eszter: „Nekem egy gondolat jut igazából az eszembe. Az, hogy tudom, nekem ez gyerekként mekkora élmény volt, és eléggé meghatározta a gyerekkoromat, és ezt továbbadni, hozzájárulni, hogy nekik is hasonló élményeik legyenek, az nagyon jó.”

Zacher Edina: „Nagyon, nagyon, nagyon jó a gyerekekkel együtt lenni, mesélni nekik, beszélgetni velük. Sok a pozitív visszajelzés, hogy mire emlékeznek. Olyanokra, amikre nem is gondolnék! És igenis érdemes csinálni, mert megragad bennük.”

Ittzés Szilvi: „Andris, Gerda, Ágoston, jó reggelt! Már odakünn a nap fölkel! Szól a harangunk, az a nyolcszáz kilós. Gyere gybk-ra Klára, Kristóf! Bence, Ambrus, Palkó, jó reggelt! Már odakünn a nap fölkel! Szól a harangunk, az a nyolcszáz kilós. Gyere gybk-ra Dorka, Miklós! Gyere gybk-ra, Hanga, Luca! Gyere gybk-ra Jana, Panna! Gyere gybk-ra... gyere...” – én

ezt az éneket szeretem a legjobban a gybk-ról. Ahogy énekeljük körben ülve, és izgalommal várja mindenki, hogy elhangozzon a neve! Hiszen így már biztos, hogy név szerint fontos minden egyes gyerek!

Mit szeretsz a gybk-ban?

Benyó Ágoston: „Nem tudom... Az egészet!”

Szepesfalvy Bence: „Amikor vége van, és lehet kapni igelapot!”

Ittzés Miklós: „Mindent. Az éneklést, hogy együtt vannak a gyerekek.”

Vécsey Réka: „Hogy jó játékos.”

Benyó Hanga: „Hogy nem kell végigülnöm az istentiszteletet.”

Szepesfalvy Luca: „Az éneklést.”

Mit tanultál a gybk-n?

B. Á.: „Mindenféle történeteket.”

Sz. B.: „Hogy milyen sorrendben teremtette meg Isten az életet.”

I. M.: „Bibliai történeteket.”

V. R.: „A Bibliáról.”

B. H.: „A Bibliáról!”

Szerinted mi hiányzik a gybk-ból?

B. Á.: „A játék.”

Sz. B.: „Az enivaló és a mama meg az apa.”

I. M.: „Még több gyerek.”

V. R.: „Semmi.”

B. H.: „Nem hiányzik semmi.”

HARMATI DÓRI

A torinói halotti lepel titkai

A római katolikus egyház Torinóban őriz egy különleges múltú textíliát, melyet a hívők egy része Jézus halotti lepleként tisztel. A torinói halotti lepel sorsa 1357-től kezdve minden kétséget kizáró módon dokumentált. E bizonyosság szinte totális ellentéte az az információhiány, ami az ezt megelőző évszázadok sorát jellemzi.

A lepel eredetének kutatásáról tartott ismeretterjesztő előadást dr. Galli István ügyvéd, címzetes egyetemi docens a gyülekezetünk októberi szertevendőségén. Az általa említett sok tucat kutatási eredmény a legkülönbözőbb részletkérdések tisztázásához járult hozzá.

Az első nagyobb kérdéskör arra vonatkozik, hogy esetleg nem egy középkori vagy korábbi hamisítványról van-e szó. A leplen kirajzolódó kép anatómiailag olyan precíz, hogy a középkor tudósának nem lehetett egy ilyen hamisításhoz elegendő anatómiai ismerete. A leplen található több tucat virágporfajta összhangban van azzal a feltételezéssel, hogy a két évezred során egy Jeruzsálem – Edessa – Konstantinápoly – Ciprus – Franciaország – Itália útvonalat járt be a lepel. Ugyanakkor kétséget ébreszt a C14 szénizotópos vizsgálat, mely 1300 kör-

nyékére teszi a vászon keletkezésének korát. Igaz, e vizsgálati eredményt megkérdőjelezi az a tény, hogy 1532-ben jelentős tűzkár érte a textíliát, s ennek során dúsulhatott fel olyan mértékben C14 szénizotóppal, ami alapján egy későbbi keletkezés feltételezhető.

A következő kérdéskör az, hogy a passiótörténet alapján feltételezhető foltok vannak-e a textílián. Tény, hogy a középkori passióábrázolásoktól eltérő módon történtek a jeruzsálemi keresztre feszítések, és a lepel ez utóbbi képének felel meg. A biztató eredmények mellett e kérdéskörnek is megvan a maga C14 prob-

lémája: a lepel foltjai nincsenek összhangban azzal, miszerint „az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyöltve, egy másik helyen.” (Jn 20,7) Az ellentmondás feloldására van olyan meglepő felvetés is, hogy e rész eredeti görög szövegét hibásan jegyezték le, mert van egy hozzá hangzásban nagyon hasonlító másik szöveglehetőség is, amely viszont már összhangban lenne a lepel foltjaival.

Megkerülhetetlen a végső kérdés, hogy amennyiben a megvizsgált számtalan vonatkozás egyike sem zárja ki a

lepel eredetiségét, akkor végül is eredeti-e a lepel vagy sem. Engedjenek meg egy saját véleményyt. Ha eltekin-tünk a C14 problémától és a Biblia át-fogalmazásától, és hogy tizenhárom évszázadon keresztül miért nincs hite-les írásos nyoma a lepelnek, akkor tényleg „nagyon nem kizárt” a lepel eredetisége. Csakhogy a sok tucat „nagyon nem kizárt” együtt is csak

annyit jelent, hogy „nem kizárt”. Ezen a ponton ördögi erővel csábít a kegyes rajongásból elkövethető logikai hiba, amikor kétséget kizáróan bizonyított-nak tekintjük azt, amit hinni szeret-nénk. Ilyen kegyes csúsztatásra azon-ban semmi szükségünk, mert a hitün-ket nem befolyásolja a torinói halotti lepel problémája.

PRÖHLE PÉTER (*Evangélikus Élet*)

SZERETETVENDÉGSÉG

A kelenföldi evangélikus gyülekezet tanácstermében
(Budapest XI., Bocskai út 10.)

2014. december 13-án, szombaton 16.30 órakor

Kik is valójában a görögkatolikus vagy keleti katolikus keresztények? Ők hogyan várják a karácsonyt?

címmel

előadást tart

Maklár Ákos

görögkatolikus pap, budai parókus.

Minden Érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk!

Reformációi ünnep Bácsfalun

Immár hagyománnyá vált, hogy a Romániai Evangélikus Lutheránus Egyház a reformáció ünnepe környékén ünnepsorozatot szervez. Idén teológiai konferenciát is rendeztek, melynek mi is meghívott vendégei lehettünk. A házigazda ebben az évben Bácsfalu volt. Október 24-én népes lelkési és gyülekezeti közösség előtt jómagam áhítattal szolgáltam, míg férjem, Árpád „A reformáció kezdetei Budán” címmel vetített képes előadást tartott. Ezt követően dr. Sipos Gábor egyetemi tanár, a református egyház levéltárosa adott elő az Erdélyben kialakult vallásszabadságról, annak előzményeiről. Szavaiból megtudhattuk, hogy a közfelfogásban elterjedt 1568. január 6-i tordai országgyűlés csak elindította azt a folyamatot, amely a XVII. század fordulóján valójában megalapozta a kölcsönös felekezeti elfogadást, az erdélyi vallásszabadságot, amely abban az időben példaértékű volt a világ számára.

Másnap a sepsiszentgyörgyi gyülekezetben Árpád hirdette az ígét, átadtuk

gyülekezetünk köszöntését és adományát, amelyet nagy hálával fogadtak. De itt még nem ért véget az ünneplés, hiszen délután Bácsfaluban folytatódott a reformációi sorozat ünnepi istentisztelet keretében, ahol dr. Rainer Stahl, a Luther Márton Szövetség főtitkára – szintén meghívott vendég – hirdette az ígét. Ezt követően Adorjáni Dezső Zoltán püspök a helyi lelkész feleségét, Barcsa Kinga Zsuzsannát

lévita lelkésszé szentelte. Ezen ünnepség keretében a Borcsa Mihály Keresztény Kulturális Egyesület Borcsa Mihály díjjal tüntette ki dr. Rainer Stahl lelkész urat, meg-

köszönve ezzel a számos közbenjárást és segítséget, melyet személy szerint a bácsfalui gyülekezet is megtapasztalhatott. Barkó Etelka, hazánkban is elismert nyugdíjas tanárnő díszpolgári oklevelet kapott a négyfalusi hagyományok ápolásáért végzett áldozatos munkájáért. A hosszú ünneplést aztán terített asztalok mellett kötetlen testvéri beszélgetés zárta. Jó volt látni és megtapasztalni újra azt a kedvességet,

vendégszeretetet, lelkesedést, amellyel vártak bennünket, és azt a szavaikból, tetteikből kisugárzó hitvallást, hogy ott kell megmaradni evangélikus

magyarnak, ahol az Úristen a maga kiválasztott gyermekeit feladattal bízta meg.

BLÁZY ÁRPÁDNÉ

Üdvözet Finnországból és a herttoniemi gyülekezetből!

A gyülekezet mozgalmas őszt tudhat maga mögött. Már tavasszal megkezdődött a négyévente esedékes gyülekezeti választások előkészítése. Ilyenkor választjuk meg a presbitérium és a közös gyülekezeti vezetőség tagjait. A herttoniemi presbitérium 14 tagú, a helsinki gyülekezetek közös vezetőségében pedig négy helyünk van. Az előválasztás október utolsó hetében zajlott, a választás napja november kilencedike volt. Idén már második alkalommal az új szabályok szerint zajlott a választás, azaz a 16. életévüket betöltött egyháztagek járulhatnak az urnákhoz.

A gyülekezeti választásokon hagyományosan nagyon alacsony a részvétel. Különböző médiakampányokkal és figyelemkeltő akciókkal próbáljuk felhívni a figyelmet a választásokra. Idén a „Hit a jó cselekvésében” volt a kampány központi témája. A jelöltek városszerte különböző megmozdulásokon vettek részt, ahol valami jót cselekedtek. Országos választási honlap is készült, ahol a választók kikereshették a saját gondolkodásukhoz legközelebb álló jelölteket. A politikai pártok is meg-

jelenhetnek a gyülekezeti választáson. Herttoniemi a szociáldemokraták éltek ezzel a lehetőséggel, a többi választási szövetség hagyományos gyülekezeti elnevezések alatt szerepelt.

Az előválasztás hetében a gyülekezet jelen volt a bevásárlóközpontokban és az iskolákban, ahol minden nap volt szavazási lehetőség. A választás napján a herttoniemi templomban vártuk a gyülekezeti tagokat. Az előválasztás és a választás napja is jó lehetőség volt a munkatársak és a választás lebonyolításában részt vevő gyülekezeti tagok számára, hogy találkozzanak a választásra érkező testvérekkel. Mindenütt jó hangulatú találkozásokat élhettünk át.

Az új presbitériumban négy, már korábban ismerős és tíz új tag foglal helyet. Így az első év a felkészítés és a témákba való bevezetés időszaka lesz. Nehéz téma lesz a gyülekezet anyagi megszorításainak kérdése: a herttoniemi gyülekezet gazdálkodása már negyedik éve jelentős hiányt mutat. Ennek okai az elmúlt évek gazdasági válsága, az egyházból kilépők, illetve a temető és a nyilvános épületek fenntartásáért kapott állami támogatás át-

strukturálása. Az egész finn egyház példátlan gazdasági átalakulás előtt áll.

Herttoniemiben a gyülekezet gazdálkodásának egyensúlyba hozása a legrosszabb esetben a négy szolgálati helyszín egyikéről való lemondást jelentheti. Mind a négy helyszínen vannak hétközi alkalmak és vasárnapi istentisztelet, vagyis az épületről való lemondás az alkalmak megszűnését is jelentené. Az érintett területen lakóknak messzebbre kellene templomba járnia. Ezen felül minden megürülő munkatársi pozíciónál meg kell gondolnunk, hogy ne is keressünk utódot. Legalább az egyik lelkészi állást, ami hamarosan megürül, valószínűleg fel kell adnia a gyülekezetnek.

Az őszi egyik fénypontja a tavaly Budapesten járt Ora-kórusunk 15 éves jubileuma volt. Múlt vasárnap a herttoniemi templomban együtt ünnepeltünk a környéken lakó születésnaposokkal: az istentiszteletre és a kávézásra meghívtunk minden gyülekezeti tagot, aki az őszi folyamán lett 70, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93 stb. éves. Tavasszal is tartunk egy hasonló ünnepséget az akkori születésnaposoknak. Ezen kívül mind a négy gyülekezeti központban meg szokták ülni a születésnapokat. A herttoniemi ünnepségen részt vett a 70. születésnapját ünneplő Eero Huovinen nyugalmazott püspök és felesége is, akik nemrég költöztek a környékre.

A sokféle nehézség közt is örvendünk a gyülekezet motivált és sokoldalúan tehetséges munkatársainak. A gyülekezet működését közös látásunk alapján munkáljuk: „A herttoniemi gyülekezet Krisztust hirdeti és olyan hitre hív, mely életünk stabil alapja, halálunkban reménység, és szeretetre ösztönöz”.

Az elmúlt két évben kiemelten foglalkoztunk az önkéntesek toborzásával és képzésével. Több új úrvacsorai segítőt, istentiszteleti segítőt és segédegyházfit kaptunk, akik sokféle módon segítik a gyülekezet szolgálatát.

Az önkéntes munka már korábban is erős volt az élelmiszerosztás, bolhapiac, szociális ebéd és a hajléktalanok éjszakája kapcsán. Az élelmiszerosztás hetente három nap zajlik az üzletek tulajdonosai által ajándékozott termékekből. A bolhapiac bevétele szintén az élelmiszerosztást támogatja. Hetente egyszer biztosítunk szociális ebédet igen kedvezményes áron, két euróért. Évente egyszer, a téli hónapokban myllypurói templomunk is csatlakozik a hajléktalanok éjszakája kezdeményezéshez. Ilyenkor szaunázási lehetőséget, meleg vacsorát és a gyülekezeti teremben éjszakai elhelyezést biztosítunk a hajléktalanoknak. A hajléktalanok éjszakája pénteken úrvacsorával kezdődik és szombat reggelig tart. Az éjszaka folyamán kb. 80 vacsorát osztunk, és 15–30 fő éjszakázik nálunk.

Két hét múlva örömmel várjuk az advent kezdetét. Három hét múlva, december 6-án ünnepeljük Finnország függetlenségének 97. évfordulóját. A hó híján szürke téli homályban gyertyákat gyújtunk: fényük már előre

jelzi az öröm és a fény érkező ünnepét, Megváltónk feltámadását. Áldott adventet és karácsonyt kívánunk minden kedves kelenföldi testvérnek!

MARKKU RAUTIAINEN

Fordította: PAP KINGA MARJATTA

Ajánló

Marilynne Robinson: Gilead

„Ha majd felnőtt fejjel olvasod ezt – az a szándékom ezzel a levéllel, hogy akkor olvasd –, már régen nem leszek köztektek” – írja John Ames, az idős lelkész.

„Az orvos szerint 'angina pectorisom' van, ami úgy hangzik, mint egy teológiai fogalom, például a 'misericordia'.”

Ames, a képzeletbeli, de bibliai nevű (a héber szó jelentése 'tanúságul rakott kőhalmom') amerikai kisváros lelkésze korán elveszítette feleségét, majd idős korában újránősült, és hetvenhét évesen hét éves fia számára írott szavai segítségével készít számadást életéről. A regény nem bővelkedik cselekményben. De ahogy visszagondol nagyapja, apja és saját életére és előre tekint mindarra, ami fiára várhat, Ames szembesül az amerikai történelem meghatározó eseményeivel, családja férfi tagjainak lel-

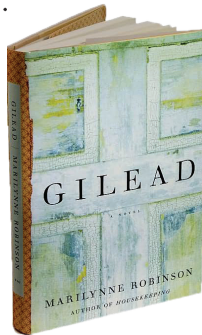
kési hivatásával, és sok olyan kérdést feltesz a maga számára hittel, kétséggel, barátsággal, hivatással kapcsolatban, ami az olvasót is elgondolkodásra és számvetésre készíti.

Számomra a könyv mégis leginkább a nyelv és a képzelőerő csodájáról szól – arról, ahogy az író (és a fordító) a szavak segítségével képes a sokszor magunk számára is nehezen megfogalmazható, legbensőbb emberi érzéseket és gondolatokat kifejezésre juttatni. Különösen nagy élmény ez egy olyan író esetében, akinek az írásában

fontos szerepet játszanak Isten és a hit kérdései.

A regény 2005-ben az Egyesült Államokban Pulitzer-díjat kapott; Magyarországon a Magvető Kiadó gondozásában jelent meg 2012-ben, Pásztor Péter fordításában.

-BD-

Kelenföldi mese

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyülekezet. Sokan megfordultak itt, kicsik és nagyok, idősek és fiatalok. Ennek a gyülekezetnek sok csodás alkalma és sok szép szokása volt. Talán bátran állíthatjuk, hogy a gyerekek egyik kedvenc alkalma a karácsonyi betlehemezés volt. Pilvi és Lempi számára biztosan. Lázasan várták minden évben a december 24-i reggelt, hogy otthon felvehessék a hótaposó csizmájukat, a meleg kabátot, sálát, sapkát, és elinduljanak a gyülekezeti terembe, ahol találkoztak pajtásaikkal, és kis csoportba verődve, pár perc tanakodás után összeállították betlehemes játékkukat. Pilvi leginkább verset szeretett mondani, Lempi inkább az éneklést választotta. Mikor már mindent megtanultak, kis ajándékokat rejtettek táskájukba, és elindultak a havas úton, hogy idős néniket és bácsikat lepjenek meg játékkukkal.

Mindenhol kedvesen, nagy örömmel fogadták őket. A betlehemezés után mindig maradtak egy kicsit a meleg szobában, és tátott szájjal hallgatták, ahogy a nénik és bácsik mesélnek nekik a gyerekkorukról, hogy milyen volt náluk a karácsony. Pilvi és Lempi nagyon szerették ezeket a történeteket. Búcsúzásnál átadták ajándékkukat, és elindultak tovább az újabb címre.

Útközben hógolyóztak, és örömmel gondoltak vissza a nénik és bácsik mosolygós arcára, ahogy az ablakból még integettek nekik.

Teltek-múltak az évek, Pilvi és Lempi felcseperedtek, és sajnos kedves szokásuk a múltba veszett. De december 24-én reggel mindig eszükbe jutott a nagy készülődés közben, hogy nem is olyan régen hogy is telt ez a napjuk. Pilvi egyik nap megkereste Lempit, hogy mi lenne, ha újra megtennék régi útjukat, és felkeresnének néniket és bácsikat, hiszen ez a nap nem múlhat el betlehemezés nélkül.

Nagy örömmel gyűjtöttek össze gyerekeket, tanultak velük énekeket és verseket, és vitték el szerény ajándékkukat. Bár a meleg kabátra, sálra és sapkára szükségük volt, sajnos útközben nem tudtak hógolyózni. De nem számított, hisz egy fontos dolog megmaradt: a nénik és bácsik mosolygós arca, ahogy a betlehemezés után a búcsúzásnál az ablakban állva integettek nekik.

Kedves szülők és gyerekek! Szeretnénk, ha idén is csatlakoznánk „Pilvihez” és „Lempihez”, így minden gyermeket szeretettel várunk december 24-én 9 órakor a gyülekezeti terembe, hogy elinduljunk betlehemezni! Talán idén még hógolyózhatunk is...

CSAPÓ DOROTTYA

„Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.” (Lukács evangéliuma 21, 28)

Ne engedjük magunkat megtéveszteni. A megváltás közel van, akár tudunk róla, akár nem; a kérdés csak az, hogy engedjük, hogy megérintsen minket, vagy ellenállunk? Hagyjuk, hogy magával ragadjon ez a mozdulás, ami az égből a földre jön, vagy elzárkózunk előle? Karácsony lesz; csak a mi döntésünktől függ, hogy velünk vagy nélkülünk.

A textusunkat bevezető két felhívásból világossá válik, hogy az ilyen igazi adventi történés valami egészen mást hoz létre, mint az a félnk, kicsinyes, szorongó és gyenge keresztény lét, amellyel újra és újra találkozunk, és ami miatt sokak szemében maga a kereszténység is megvetendővé válik.

Nézzetek fel, emeljéte fel a fejeteke! Az advent embereket teremt, új embereket. Adventben nekünk is új emberekké kell válnunk. Nézzetek fel ti, akiknek a tekintete mereven a földre szegeződik, akiket megigéztek a föld felszínén zajló kis történések és változások; ti, akik csalódottan elfordultatok az égtől, és ti, akiknek a szemei elnehezültek a könnyektől, akik azért sírtok, mert a föld kegyetlenül elszakított bennünket a mennytől. Nézzetek fel ti, akik a bűntudat miatt lesütitek a szemeteke – emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok! Jöhet még valami más, mint amit a mindennapokban megszoktatok, csak vegyéte észre, legyetek éberek, várjatok még egy kicsit, várjatok, és valami egészen új történik veletek. Eljön az Isten.

DIETRICH BONHOEFFER

AZ ÍGÉRET SZÉP SZÓ...

CSALÁDI ISTENTISZTELET

**Az istentisztelet után mindenkit
szeretettel várunk egy kötetlen
beszélgetésre a kertben a fűgefánál.**

Időpont, helyszín:

2014. december 7. 9:30

Kelenföldi evangélikus

templom

Információ:

Gáncs Tamás lelkész

gancstamas@gmail.com

20/824-3703

Egy hajóban evezünk

Adventi vásár a nélkülözőkért

A tavalyi eredményeken felbuzdulva 2014-ben is megrendezésre kerül gyülekezetünkben a 2013-ban kísérleti, idén már hagyományteremtő adventi jótékonyági vásár.

A szenior ifjúság tagjai idén is lázasan készülődnek, hogy a vásáron mindenki találjon olyan portékát, amit szívesen ajándékozna szeretteinek karácsonyra.

A tervek szerint idén is minden termék kézzel készült, ötletes, vagy éppen finom lesz.

A vásár palettáján szerepelnek lekvárok, kézzel készített di díszpárnák, képeslapok, mandulacsemege, és a bolhakülönlegességgel várja majd a vágókat.

Idén a vásár vendége lesz a profit Kft., akik XI. kerületi manufaktúrájukban, egytatási program keretében bevonásával készítik a

a nagy sikerű fülbevalók, egye-design tálak, piac is megannyi kedves adakozni

Kockacsoki Non-kézműves csokoládé komplex foglalkoztató autista fiatalok finomságokat.

A vásár bevétele a tavalyi évben 112 305 forint volt, mely a felajánlások arányában került szétosztásra a Fikisha Kenya Utcagyerek Misszió, a Fraknó utcai Családsegítő Szolgálat és a MEVISZ BÁRKA intézményei között.

Bízunk benne, hogy idén is egy hasonlóan jelentős összeggel tudjuk majd támogatni a kiválasztott szervezeteket.

A vásár 2014. december 7-én, a 9.30-kor kezdődő családi istentisztelet és a 10.30-kor kezdődő főistentisztelet után kerül megrendezésre, melyre ezúton is hívogatjuk minden kedves testvérünket.

Legyen más a karácsony!

Gyülekezeti stratégia 2014–2017

Íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be. (Jel 3,8)

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség 2014–2017 közötti stratégiáját a 2010–2013 közötti időszakra meghatározott célok és Magyarországi Evangélikus Egyházunk *Láthatóan evangélikus* című stratégiai dokumentumának figyelembevételével, a reformáció 500. évfordulójára készülve fogalmazzuk meg, mivel ennek fényében egyházunk, gyülekezetünk és személyes életünk naponkénti megújulását különösen is hangsúlyosnak érezzük.

Gyülekezetünk nyitott, befogadó közösségként szeretné továbbadni Krisztus evangéliumát a benne és körülötte élők számára. Ezért az előttünk álló időszakban a következő területeket szeretnénk megerősíteni:

Stratégiai prioritások 2014–2017

- Istentiszteleti alkalmak

Missziói küldetésünket komolyan véve, a látókörünkben lévő és a még ismeretlen testvérekre egyaránt gondolva tekintsük át istentiszteleti alkalmaink időpontját és az adott időpontokban gyakorolt formáját; a gyülekezeti alkalmak megtervezésekor figyeljünk az újonnan csatlakozókra.

- Gyülekezeti tagságra nevelés

Tanítványságunkat úgy éljük meg, hogy minden nemzedéket megszólítva kínáljuk fel a tanulás és az aktív bekapcsolódás lehetőségét a gyülekezet sokféle szolgáltatába – a korosztályok találkozására is lehetőséget adó alkalmak mellett tudatos hívogatóssal, a gyülekezethez való kötődés erősítésével.

- Környezetünk felé fordulás, kommunikáció

A minket közvetlenül megszólító Isten követőiként aktívan forduljunk közvetlen lakókörnyezetünk, más felekezetű társaink és a teremtett világ tágabb környezete felé, kreatív módon hirdetve az ige és a hiteles keresztény közösség vonzó üzenetét.

A konkrét feladatokat a beérkezett javaslatok alapján az ezzel megbízott munkacsoportok dolgozzák ki, az adott munkaágakban szolgálók bevonásával. Isten tegye áldottá közös munkálkodásunkat!

Budapest, 2014. október 7.

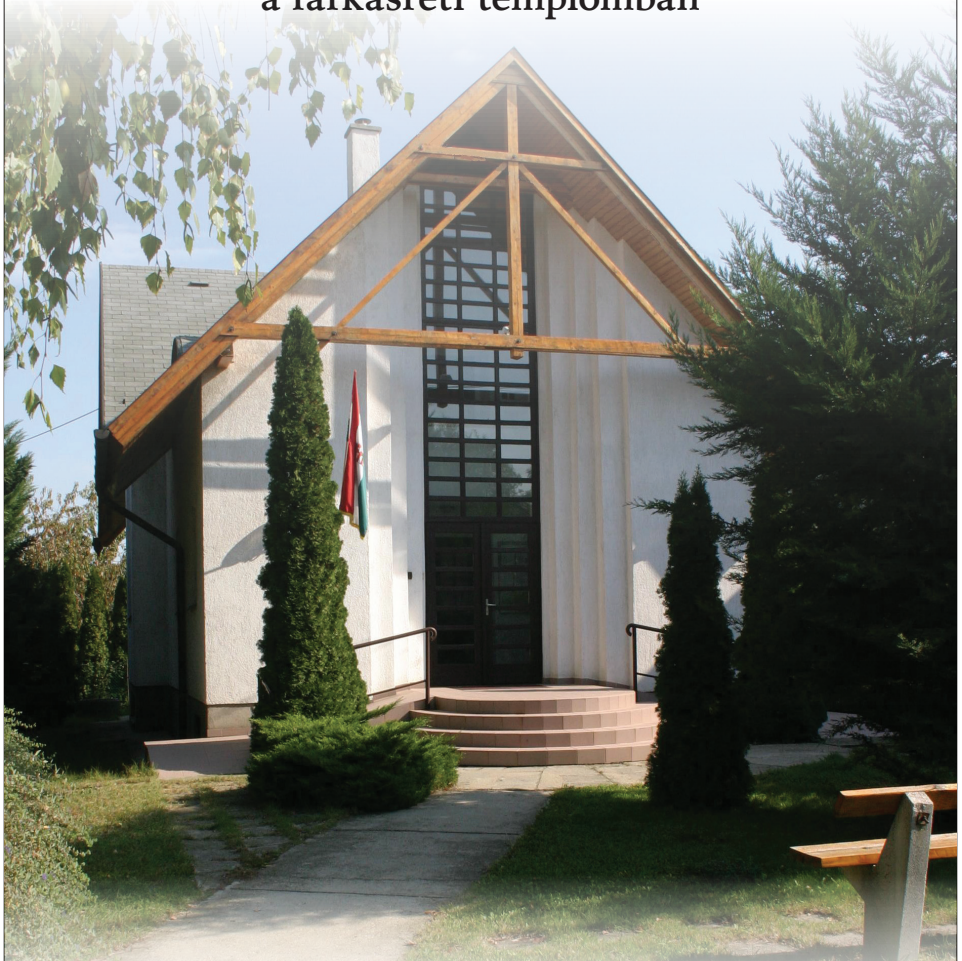
A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség presbitériumának képviselőjében

GÁNC S TAMÁS
igazgatólelkész

SZEPESFALVY ÁKOS
felügyelő

Meghívó

**December 14-én 10 órakor ökumenikus
templomszentelési hálaadó istentiszteletet tartunk
a farkasréti templomban**

**A húszéves jubileumi ünnepi alkalmon ígét hirdet
dr. Fabiny Tamás püspök**

Hírek, események

• Örömmel adjuk hírül, hogy szerkesztőségünk tagjának, Ittzés-Venásch Eszternek és Ittzés Dánielnek szeptember 29-én **megszületett** első gyermeke, Ittzés Domonkos. Az Örökkévaló áldása legyen az egész családon!

• A **Női kör** alkalmain Bagdy Emőke *Utak önmagunkhoz* című könyve kerül megbeszélésre. Az alkalmakat minden hónap harmadik hétfőjén tartjuk 18.30-tól a gyülekezeti teremben.

• Az őszi **EBBE** alkalmakon gyülekezetünk lelkészei szolgálták áhítattal (további részletek l. cikk).

• Október második hétfőjén útjára indult a **Férfiklub**, melynek kötetlen és „önképzőkör” jellegű alkalmain a résztvevők készülnek egy-egy rövid beszámolóval, ismertetővel vagy előadással.

• Meghívásnak eleget téve, gyülekezetünk lelkészházaspárja részt vett a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház által október utolsó hétfőjére szervezett **reformációi konferencián**, s meglátogatta **sepsiszentgyörgyi testvérgyülekezetünket** is (további részletek l. beszámoló).

• Október 31-én úrvacsorás **reformációi istentiszteletet** tartottunk templomunkban. Igét hirdetett Molnár Sándor református lelkipásztor.

• November 1-jén, a 16 órától kezdődött farkasréti **megemlékező istentiszteletünkön** egy-egy szál gyertya meggyújtásával, áldásosztással és imád-

ságban emlékeztünk meg a mögöttünk lévő évben elhunyt testvéreinkről.

• November és december hónapban lelkészeink tartják a Szent Imre Kórház **kórházi áhítatait**. Az alkalmak péntek délután 4 órakor kezdődnek a B épület II. emeletén.

• A lelkészházaspár az egyházi év utolsó hétfőjén **Zalaegerszegen** szolgált a szeretetvendégségen és az istentiszteleten.

• November 28-án 18.00-kor finn, december 7-én 15.00-kor svéd nyelvű istentiszteletet tartunk.

• November 29-én **ádventi kézműves délutánt** tartunk.

• Ádvent első vasárnapján (10.30-as istentiszteleten) lesz **konfirmandusaink bemutatkozása**, melyen bekapcsolódnak a liturgikus szolgálatba is. A tizenegy konfirmandus: Légrády Máté, Koroncza Dávid László, Nagy Bernadett, Papp Eszter Hanga, Platthy Antónia Lilla, Rókusfalvy Anna, Rókusfalvy Márkó, Süle-Szigeti Kamilla, Szakmáry Dalma Laura, Szakmáry Virág Fruzsina és Szontagh Júlia Sára – két csoportban készül a jövő tavaszi konfirmációra. Hordozzuk őket imádságban!

• November 30-án délután **Farkasréten ádventi összejövétel** lesz kicsiknek és nagyoknak.

• Vendég igehirdetőik szolgálatával *A Királyok Királya jön (Jel 19,16)* címmel

Ádventi sorozatot tartunk december 3-án, 10-én és 17-én, szerdánként 18 órakor tanácsstermünkben, melyre ezúton is hívogatjuk a testvéreket. Karácsonyra készülve szakítsunk időt a lelki elcsendesedésre (l. plakát).

- December 4-én a **Szent Margit Gimnázium** evangélikus tanulóinak **lelki napot** tartunk, amelyen Riskóné Fazekas Márta, a Lepramisszió igazgatója lesz a vendégünk.

- A szenior és a nagy ifjúság mellett idén már a kis ifjúság tagjai is részt vesznek az **ádventi jótékonyági vásáron**, amelynek keretében saját készítésű mézeskaláccsal, különböző karácsonyfadíszekkel várják az érdeklődőket.

- A jövő évre elegáns képes falinaptárt készítünk a legfontosabb eseményeink feltüntetésével. A karácsonyi ajándéknak is kiváló naptár az adventi vásárban kapható lesz.

- December 12-én, pénteken 19 órakor a középker soron következő alkalmán vendégünk, dr. Szentiványi Ilona vallástörténész, unitárius lelkész **Testet öltött istenek?** címmel tart bevezető előadást az inkarnáció témájában.

- December 14-én 10 órakor ökumenikus templomszentelési hálaadó istentiszteletet tartunk a farkasréti templomban. A **20 éves jubileumi** ünnepi alkalmon ígét hirdet dr. Fabiny Tamás püspök.

Fontos gyülekezeti ügyeink

Gyülekezetünk presbitériuma a munkaévet egy rendhagyó üléssel kezdte szeptemberben. Az elkövetkező évekre szóló stratégiánkról megkezdett együtt gondolkodásunkat segítő, a gyülekezeti körből kitekintve vendég előadónk – dr. Hafenschér Károly – a Magyarországi Evangélikus Egyház terveiről és a reformáció 500. éves jubileumára való egyházi és állami készülődésről szólt. Ezekben aktív szerepet kaphatnak a gyülekezetek is, így a jövőt tervezve fontos időben megkezdeni erre a felkészülést.

A következő ülésünkön a korábban megalkotott stratégiai anyagra alapoz-

va, azt továbbra is érvényesnek tekintve, az elkövetkező évek prioritásait fogadtuk el. A három témának további kidolgozására, a hétköznapiokban megvalósítható ötletek, tervek kidolgozására munkacsoportokat kérünk fel, ezek megszervezésére és a presbitériummal való kapcsolattartására egy-egy témafelelőst választottunk. A munkacsoportokba a gyülekezet széles köréből szeretnénk munkatársakat hívni, hogy minél többek véleménye megjelenhessen.

Egy másik fontos – a gyülekezet jövőjét is nagyban befolyásoló – kérdés is napirendre került. Gyülekezeti és egy-

házmegyei körökben már régóta felmerült, hogy nagyon hasznos lenne, ha az évtizedekkel ezelőtt bezárt gyülekezeti óvoda újra működhetne. Korábbi években a presbitériumban is már többször gondolkodtunk erről. Egyrészt a Bocskai úti alagsori rész megüresedése adott apropót erre, másrészt az az állami szándék is, amely szerint a kötelező óvodai nevelés alsó korhatárát ötről három éves korra változtatják, így jelentősen megnő az óvodába járó gyermekek száma. A nyár folyamán már előkészítő munkák zajlottak: egyrészt építészaink az elhelyezhetőséget vizsgálták, másrészt a működtetés gazdasági feltételei felől érdeklődtünk. Más evangélikus óvoda tapasztalata alapján látszik, hogy önfenntartó lehet a működése. A további előkészítés érdekében a presbitérium másodfelügyelőnk vezetésével bizottságot hozott létre, amiben különböző szakterületek ismerői munkálkodnak együtt. A bizottság már egyeztetett az országos egyház illetékes osztályával, és az önkormányzatnál is tájékozódott. Igazgató lelkészünk püspökünket és esperesünket tájékoztatta tervünkről, valamint felvette a kapcsolatot az oktatási ügyekért felelős alpolgármesterrel és a polgármesterrel is. Minden oldalról nagy örömmel fogadták elképzelésünket, és az erkölcsi támogatás mellé az önkormányzat részéről anyagi segítség is remélhető. A kérdés a decemberi presbitéri ülésen ismét napirendre kerül.

További fontos kérdésként a hittanoktatás helyzetéről is beszéltünk. A megtartandó órák száma az előző évhez képest megduplázódott, mivel idén már az általános iskolák négy évfolymában kötelező választani az erkölcsstan vagy a hit- és erkölcsstan tárgyat. Az eljövendő két évben újabb növekedés várható a bekapcsolódó évfolyamok számának bővülésével. Növelni kellett az oktatók számát is, így három lelkeszünkön felül további három személy segíti óraadóként a munkát. A jövőre gondolva felmerült egy főállású hitoktató foglalkoztatásának szükségessége is, de nehézségként jelentkezik a földrajzilag különböző helyen fekvő iskolákban, különböző időpontokban tartandó órák elérése a jelentős közlekedési időigény és az órarendi ütközések miatt is. Erre a témára is valószínűleg többször vissza kell még térnünk.

Fraknó utcai szeretetszolgálatunk működésében is gondok jelentkeztek. Lázár Attilát betegsége várhatóan hosszabb ideig akadályozza a munka és a kis közösség irányításában. Érthető módon felesége, Erzsike sem tud teljes odaszánással részt vállalni a feladatokból. A lelkes csapat több tagja is egészségi gondokkal küzd, így fontos lenne ennek a szolgálatnak a megerősítése tette kész testvérek és rátermett helyettes vezető bekapcsolódásával. Ebben különösen kérjük a gyülekezet imádságos támogatását.

SZEPESFALVY ÁKOS

Hivatali rend

Lelkészi hivatal: 1114 Budapest, Bocskai út 10.

Hétfő–péntek 9–13 óra,

Szerda 17–19 óra

Lelkészek beosztása:

Gáncs Tamás: szerda 17–19 óra, péntek 10–12 óra

Blázy Árpád: kedd 10-12 óra, szerda 10-12 óra

Blázy Árpádné: hétfő 10–12 óra, csütörtök 10–12 óra

Szeretetszolgálat: 1115 Budapest, Fraknó u. 32.

Kedd 14–17 óra között

Telefonszámok

Lelkészi hivatal.....	1/361-2159
Gáncs Tamás igazgató lelkész.....	20/824-3703
Blázy Árpád parókus lelkész.....	70/571-1685; 1/385-0244
Blázy Árpádné másodlelkész.....	70/540-4340
Schulek Mátyás diakónus lelkész	20/824-5000
Bence Gábor kántor, karnagy	20/824-4524
Pál Diana kántor.....	a lelkészi hivatalon keresztül
Sutyinszki Katalin egyházi.....	20/824-2125

KELENFÖLDI EVANGÉLIKUS HÍRLEVÉL

A Budapest-Kelenföldi Evangélikus Egyházközség
ingyenes lapja

1114 Budapest, Bocskai út 10., kelenfold@lutheran.hu, <http://kelenfold.lutheran.hu>

Fent vagyunk a Facebookon: Kelenföldi Evangélikus Gyülekezet

Szerkesztőség: Bedecs Réka, Bernhardt Dóra, Blázy Árpád, Blázy Árpádné, Csapó Dorottya, Gáncs Tamás, Harmati Béláné, Ittész-Venásch Eszter, Szabó Kinga

Szerkesztőségi ügyekben kereshető: Bernhardt Dóra (dorabe3@gmail.com)

Megjelent 500 példányban. Egy példány előállítási költsége 80 forint. A lap készítéséhez adományokat elfogadunk, melyeket a templomi perselybe kérünk betenni.

Felelős kiadó: Szepesfalvy Ákos. Nyomdai előkészítés: Ecsedi Klára

Nyomdai kivitelezés: Vareg Produkció (www.vareg.hu). Felelős vezető: Egyed Márton

A kelenföldi evangélikus gyülekezet istentiszteleti rendje

2014. november 30. – 2015. január 6.

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét.” (Jn 1,14)

November 30., advent 1. vasárnapja

8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) úrv. Gáncs Tamás
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 (vespera) Gáncs Tamás

December 7., advent 2. vasárnapja

8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) Blázy Árpád
9.30 úrv. (családi) Gáncs Tamás
10.30 úrv. Blázy Árpádné
18.00 (vespera) Gáncs Tamás

December 14., advent 3. vasárnapja

8.00 úrv. Blázy Árpád
10.00 (!) (Farkasrét) Fabiny Tamás
(lit.: Gáncs Tamás)

10.30 úrv. (zenés) Ittész János
(lit: Blázy Árpád)

18.00 (vespera) Rezessy Miklós

December 21., advent 4. vasárnapja

8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) Missura Tibor
10.30 úrv. Blázy Árpádné
18.00 (vespera) Schulek Mátyás

December 24., karácsony este

14.30 (Farkasrét) Gáncs Tamás
16.00 úrv. Blázy Árpád

December 25., karácsony ünnepe

8.00 úrv. Gáncs Tamás
9.00 (Farkasrét) úrv. Blázy Árpádné
10.30 (gyermek) Blázy Árpád
10.30 úrv. Gáncs Tamás
18.00 Blázy Árpádné

December 26., karácsony 2. napja

8.00 úrv. Blázy Árpádné
9.00 (Farkasrét) úrv. Blázy Árpád
10.30 úrv. (örömszene) Blázy Árpádné

December 28. Karácsony ünnepe u. 1. vasárnap

8.00 úrv. Bedecs Réka
(lit.: Gáncs Tamás)
9.00 (Farkasrét) úrv. Rezessy Miklós
10.30 úrv. Bedecs Réka
(lit: Gáncs Tamás)
18.00 (vespera) Rezessy Miklós

December 31., óév

16.30 (Farkasrét) Blázy Árpádné
18.00 Blázy Árpádné

Január 1., újév

8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) úrv. Gáncs Tamás
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 Gáncs Tamás

Január 4., karácsony ünnepe u. 2. vasárnap

8.00 úrv. Blázy Árpád
9.00 (Farkasrét) Blázy Árpádné
9.30 úrv. (családi) Gáncs Tamás
10.30 úrv. Blázy Árpád
18.00 Bedecs Réka

Január 6., vízkereszt ünnepe

10.30 úrv. Gáncs Tamás
18.00 (vespera) Gáncs Tamás

Farkasrét: XI., Németvölgyi út 138.